

"Bosnu volim- ona je moja domovina"

Ajdina Trako , |||4

Još od davnina, preko brda i planina, čuo se glas o tebi pa, reci, ko te volio ne bi? Nema kraja tvome sjaju, najljepši zavičaj. Tuđe stope po tebi gaziše, ali te nikada, za vijekova ne poraziše. A da li vi znate ko je ona?

Ona je mala zemlja č elič noga srca, plemenitih ljudi i rajske prirode. Zašto č elič nog srca? Pa zar je ijedna zemlja ugostila toliko različ itih kultura, a opet nije podlegla ni jednoj? Zar nije sač uvala svoje srce, a opet ga dala svakom narodu pomalo? Koliko je borbi vidjela od Kulina Bana pa do današnjeg dana. Kolike su se bitke vodile na njenom tlu, a ona to trpjela. Pitate se kako je to uspjela? Uspjela je zbog plemenitih ljudi koji tu ž ive, p ož rtvovanih, hrabrih i odanih njoj. Naši vojnici su ž ivot dali za nju, jer su znali da vrijedi. Da je ona jedna, dom svakom ko u nju svrati, a majka nama-njenim kć erkama i sinovima. Znate, ko u nju zakorač i, ne mož e da je zaboravi. Ah ta gostoljubljivost i ljubaznost. Odakle god navратиš, nana Mejra s pendž era zove: "Snajde, sine, evo je peč ena.". Ne gleda nena je li Ahmed, Ante, ili Jovan. Vruć a pogač a, krompir i mladi sir mirišu u toplini stare kuć e, u kojoj si uvijek dobrodošao. J kad se ima i kad se nema, i ono malo sirotinje se podijeli. Darež ljivost, humanost, topli zagrljaj i osmijeh, to je ono što krasi njene stanovnike. Dok se s munare ezan č uje, vidiš prosjaka u uglu da sjedi na betonu, a mali Avdo pruž a pola marke jer eto, tako je nauč en. Mož da se ne rađ amo sa znanjem, ali se rađ amo s dobrom dušom. Tako te majka uč i, uvijek se dobro dobrim vrać a, svi smo mi sestre i brać a. S druge strane ulice, č ujes zvona crkve i vidiš mršavog psa kako svoje meso dijeli s mač kom. Nevjerovatno, zar ne? Tako ti je u mojoj Bosni i Hercegovini, punoj različ itosti koje se poštuju i vole. Nema moje-tvoje. Sve je naše. U Bosni si mojoj, insan, prije svega. Nekako, Bosna ima posebnu č ar. Topla je kao dašak ljetnog sunca koji budi ranom zorom. A onda č ujes, ori se sa starog, prašnjavog radija, mila, bosanska melodija, sevdalinka. Ah, tog rahatluka. Na balkonima vidiš friško zalivene pelagonije , a mala djevojč ica stavlja tek oprani veš na štrik. Vrijedni, veseli i marljivi, takvi smo. Ah, kad tamo, stari dedo, koji već godinama drži i tezgu sa domać im voć em i povrć em, stavlja crvenu jabuku maloj djevojč ici u ruksak. Ona ide da dobije znanje, a on da dobije sevap. Šta god kome pomogneš- sevap je vele. Puno znanja, ž elje i volje isprepletено je u obrazovanju naših Bosanaca. Sport, nauka i obrazovanje je uvijek bilo vrednovano i poštovano. Od č ika Mate, komunalnog radnika do doktorice Nure, svakog pozdraviš osmijehom. Krase je snijež ne ljepotice : Bjelašnica, Jahorina, Igman, Grmeč , Kozara, Maglić , Velež , Trebević , Vlašić i druge. Zagrle te bijelim, hladnim plaštom ljubavi, a tebi opet

toplo. Zelene livade, polja i pašnjaci izgledaju kao da ih je neko nacrtao. A znaš li kakve su njene rijeke? Bistre, hladne i nemirne, naše Neretva, Bosna, Una, Sava, Vrbas, Preča i mnogobrojne druge. Bosna diše najprostranijim plućima - šumama. Češlja ih vjetar i uspavljuje svaki akšam. On kao da na svojim krilima nosi radost, mir i blagostanje. Na onda dođe Bajram. Tada te preplave emocije. Kuća puna, miriše sarma i baklava, a dječica radosno trče karaju baštom. Na komšinici Azri odneseš kurban, a ona ti da šaku bombona i marku, jer eto 'ne valja prazne ruke'. Ništa u mojoj Bosni ne može 'prazne ruke'. Zato se vala, kod nas najbolje jede. Jako je moja domovina materijalno siromašna zemlja, zauvijek će biti prava milijarderka u duhovnosti, kulturi i historiji.

Sve će, dušo moja, proći. Za tebe, za nas će bolji dani doći. Sve svoje titule tebi ću da predam, jer nikome te, rodna grudo moja, nikome ja ne dam. Hvala za svaki ostvareni san, sretan ti tvoj dan, ostani uvijek ponosna, to te molim i znaj da te, Bosno moja, mnogo volim.